

[Raunkjær.]

ved gennemførelsen af folkepensionsloven blev det da også anerkendt, at leveomkostningerne stort set er ens over hele landet.

I dag er det nødvendigt med en bedre byrdefordeling forskellige kommuner imellem. Her var der et konkret område, hvor der kunne sættes ind.

Refusionsbeløbstørrelserne er i dag:

København — gruppe 1 33 kr. 00 øre pr. plejedag,

gruppe 2 22 kr. 25 øre pr. plejedag og

gruppe 3 17 kr. 00 øre pr. plejedag

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Raunkjær: Når dette spørgsmål rejses netop nu, hænger det sammen med den bekymring, der hersker ude omkring i kommunerne for, hvordan man får de forskellige udgifter dækket ind uden alt for urimeligt høje beskatningsprocenter i en tid med direkte faldende indkomster eller stagnation eller faldende stigningstakt i indkomsterne. Man spejder efter en aflastning i den kommunale beskatning, og blikket rettes umiddelbart mod det omtalte område. Der har gennem en årrække hersket nogen utilfredshed med forskellen i de omtalte refusionsbeløbs størrelse, og svælget bliver større og større på trods af den ved gennemførelsen af folkepensionsloven konstaterede kendsgerning, at leveomkostningerne stort set var ens over hele landet.

Det er med nogen spænding, jeg lytter til ministerens begrundelse for den store forskel. Hvad er det, der sker? Er hovedstadsområdet med cirka det dobbelte beløb i refusion et inflationsområde, eller er det indkomstforholdene i de erhvervsaktive år her, der skal følges op i alderdommen ligesom ved ITP-skitseforslaget?

Refusionsbeløbet i gruppe 2 og 3 bør sættes op. Det ville lune vældigt i købstad- og landkommunernes kasser, hvis ministeren ville give tilsagn om at hæve refusionsbeløbet til samme højde som beløbet i gruppe 1. Problemet er påtrængende, og jeg håber, ministeren vil give et positivt svar gående ud på, at det hurtigt vil blive løst.

Socialministeren (Bundvad): I anledning af hr. Raunkjærs spørgsmål om begrundelsen for forskellen i refusionstaksterne for alderdomshjemmene i de forskellige kommunegrupper vil jeg først ganske kort omtale den hidtil anvendte fremgangsmåde ved taksternes fastsættelse.

Denne fastsættelse finder sted hvert år på grundlag af kommunernes og amternes indberetning til socialministeriet om de med driften af alderdomshjemmene faktisk forbundne udgifter i det sidst afsluttede regnskabsår. Ministeriets gennemgang af regnskaberne har hidtil vist så store forskelligheder i gennemsnitsudgifterne for hjemmene i de tre kommunegrupper, at en enhedstakst ikke ville være brugbar. Også i 1965-66, der er det sidst afsluttede regnskabsår, for hvilket ministeriet har oplysninger, var der betydelige forskelle i de gennemsnitlige daglige driftsudgifter. Udgifterne var da beregnet til 41 kr. og 30 øre i gruppe 1, til 26 kr. og 33 øre i gruppe 2 og til 20 kr. og 33 øre i gruppe 3. Afstanden imellem disse gennemsnitstal er så stor, at fælles takst ikke ville give et rimeligt resultat.

Forholdet er altså ikke det, som det kan være antydnet i den skriftlige motivering, at vi fastsætter taksterne efter en teoretisk henvisning til, at medhjælpen i landkommunerne kan være billigere end i bykommunerne, eller til, at leveomkostningerne er uens i de nævnte områder. Begrundelsen for de forskellige takster er alene, at de af kommunerne selv oplyste udgifter rent faktisk udviser sådanne forskelle for hjemmene i de respektive grupper, at manglende takstdifferentiering vil medføre, at hjemmene og dermed kommunerne gruppevis vil blive behandlet direkte forskelligt i refusionsmæssig henseende, hvilket i princippet undgås ved anvendelse af de forskellige takster.

Som følge af den nu anvendte fremgangsmåde kan der ganske vist forekomme enkelte hjem med respektivt lavere eller højere udgifter end gennemsnittet. Det kan delvis afbødes derved, at der efter omstændighederne kan gives en højere tillægstakst for sygeafdelinger end den normale. Endvidere har socialministeriet i det seneste takst-cirkulære af 22. maj i år generelt givet adgang til at forelægge spørgsmålet om fastsættelse af en særlig refusionstakst, så-